

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری مینین (Dmitry MININ)، نویسنده، کارشناس بنیاد فرهنگ ستراتیژیک
برگردان: ا. م. شیری
۰۸ فیبروری ۲۰۲۵

تعمیق طرح رئیس جمهور امریکا برای اخراج فلسطینی‌ها به کشورهای دیگر در صحبت با نتانیا هو

ترمپ می‌خواهد در اینجا یک «ریویرا» برای افراد جدید بسازد

[ضرب‌المثلی می‌گوید: «عمر دروغ و فحشاء ۴۰ روز است». حالا و به تدریج آشکار می‌شود طرح اصلی و مجری

«طوفان الاقصی» چه کسانی بودند و چه هدفی را دنبال دنبال می‌کردند.]- شیری

رئیس جمهور امریکا در صحبت با نتانیا هو برنامه خود را برای اخراج فلسطینی‌ها به کشورهای دیگر عمیق‌تر می‌کند. ترمپ بسازد و بفروش قصد دارد به جای غزه، یک «ریویرا»ی جدید بسازد - از این کار چقدر درآمد می‌تواند داشته باشد؟ طبیعتاً انتظار می‌رفت که وقتی پرزیدنت ترمپ از نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل به عنوان اولین رهبر رسمی خارجی که در ۴ فیبروری به دیدار او رفت، استقبال کرده و حمایت قاطع خود را از اقدامات اخیر خود اعلام کند. اما رئیس جدید امریکا پا را از این هم فراتر گذاشت و با نمایش شگفتی دیگر، همه را غافلگیر کرد. در کنفرانس مطبوعاتی در پایان مذاکرات، او اعلام کرد که امریکا قصد دارد نوار غزه را «بگیرد» (بخوانید: اشغال) کند تا در آنجا «نظم و نظام کامل» برقرار نماید. ترمپ از پاسخ به این سؤال که آیا این تصمیم مستلزم اعزام نیروهای امریکائی به آنجاست، اجتناب کرد. زیرا، او قول داده است که ارتش این کشور را در درگیری‌های نظامی جدید دخالت ندهد. در واقع تصور این که چگونه می‌توان طرح حل مشکل غزه را که رئیس کاخ سفید به طور مفصل توضیح داد، بدون کاربست این

مؤلفه دشوار است. موضوع اصلی عمدتاً به این خلاصه می شود که ساکنان این بخش باید آنجا را ترک کرده و به کشورهای دیگر «کوچ» کنند. پس از آن و شاید در جریان این روند، امریکائی‌ها به آنجا بیایند. ترمپ در توجیه طرح «خود» که البته در واقع از سوی اسرائیلی‌ها برای اخراج فلسطینی‌ها از غزه مطرح شده بود، منحصراً از رفاه فلسطینی‌ها صحبت کرد. می‌گویند که آن‌ها دیگر نمی‌توانند در شرایط وحشتناک ویرانی کامل در آنجا زندگی کنند و انگار عامل و مسبب این خرابه‌ها را کاملاً فراموش کرده‌اند. اما در کشورهای جدید، فلسطینی‌ها ظاهراً خانه‌های راحت، مشاغل خوب و حتی زمین‌های قابل توجهی در اختیار خواهند گرفت. در آنجا فقط «چهل حوری جوان» بهشت اسلامی وجود نخواهد داشت. عجیب است که او حتی قول نداد که این همه سعادت را امریکا تأمین مالی کند. علاوه بر این، ترمپ ضمن نشان دادن «نگرانی ملاطفت‌آمیز» برای رفاه فلسطینی‌ها، در عین حال اعلام کرد که امریکا دیگر از آژانس کمکرسانی سازمان ملل به آن‌ها- آنروا، حمایت مالی نخواهد کرد و از دیوان بین‌المللی حقوق بشر نیز که آن‌ها حداقل می‌توانند به نحوی شکایت کنند، خارج خواهد شد. به گفته وی، خود کشورهای میزبان باید آمادگی لازم را برای تأمین مالی این پروژه داشته باشند. علی‌رغم این واقعیت که تک تک کشورهای عربی، به ویژه مصر و اردن، همسایگان اسرائیل، قاطعانه این سناریو را رد کرده‌اند و اندونزی، یکی از کشورهای در نظر گرفته شده برای اسکان مجدد، می‌گوید که هرگز در مورد آن چیزی نشنیده است. اما ترمپ ادعا می‌کند که همه آن‌ها یا قبلاً با او موافقت کرده‌اند یا بزودی موافقت خواهند کرد. او تصور می‌کند که چون مکزیکو، کانادا و پاناما با خواسته‌های او موافقت کردند، خاورمیانه نیز توافق خواهد کرد.

رئیس امریکا عملاً با واکنش نه چندان قانع‌کننده خود از آنچه اسرائیل بر سر غزه، کرانه باختری رود اردن و لبنان آورد، زمینه چنین نگرش ناپسند نسبت به کشورهای منطقه را فراهم کرد. ضرب‌المثل قدیمی را به خاطر می‌آورم که می‌گفتند اگر بین شرم و جنگ یکی را انتخاب کنی، هر دو را به دست می‌آوری. در این شرایط، بدیهی است که ما مجبور خواهیم بود که دوباره انتظار واکنش نظامی از سوی آن‌ها داشته باشیم، اما ممکن است بخش دیگری از بی‌شرمی را به طور کامل به دست آورند. و شبح بی‌ثباتی جدی داخلی، از جمله، سناریوهای زور، برای برخی از همسایگان اسرائیل در صورت اخراج تحمیلی فلسطینیان از آنجا کاملاً ملموس خواهد شد.

ترمپ همچنین در سخنرانی خود یک حدود کمی جدید برای تعداد فلسطینی‌هایی که انتظار می‌رود از غزه اخراج شوند، مشخص کرد. اگر در ابتداء در باره حدود یک میلیون نفر، و سپس از یک و نیم میلیون نفر صحبت می‌کرد، این بار این رقم را به یک میلیون و هشتصد هزار نفر افزایش داد. به سخن دیگر، این بار فرستادن تقریباً کل جمعیت این بخش را به «دنیای سعادت‌مند جدید» پیشنهاد کرد. پس در عوض چه می‌شود؟ مگر «در مکان مقدس جای خالی یافت می‌شود؟»

اما در اینجا رئیس جمهور امریکا هر چه وحشی‌تر باشد، تخیل خود را بر اساس زیرکی تجاری کاملاً کنترل کرد. به گفته او، پس از این که امریکا آواربرداری ویرانه‌های غزه را به پایان برساند و آن را از وجود مین‌ها به طور کامل پاکسازی کند (البته، فقط ارتش قادر به انجام این کار است)، می‌تواند یک «ریویرای شگفت‌انگیز» جدید در آنجا بسازد، که «مردم از سراسر جهان (بخوانید: مهاجران جدید یهودی) سرازیر خواهند شد». به فرض که به جای ۲ میلیون نفر ساکن فعلی این بخش، ۱ میلیون نفر جدید در آنجا ساکن شوند. کل هزینه توسعه تجاری ترمپ در این پروژه برای استقرار آن‌ها می‌تواند به حدود نیم تریلیون دلار برسد و سود خالص پیمانکار اگر بیشتر از ۲۵۰ میلیارد دلار نباشد، کمتر خواهد بود. به این ترتیب، از نظر ثروت شخصی به ایلان ماسک می‌رسد و حتی از او سبقت می‌گیرد. هدف کاملاً وسوسه‌انگیز است. نکته جالب این است که ترک‌ها به ایده ایجاد «ریویرا» در جای غزه بشدت واکنش نشان دادند

و آن را «تکان‌دهنده» خواندند. بدیهی است که ترک‌ها از ظهور رقیب قدرتمند آنتالیا اصلاً راضی نیستند. آن‌ها حتی به خروج از ناتو تهدید می‌کنند، هرچند این اولین بار نیست.

اما این تنها آغاز راه است، وقتی از ترمپ پرسیده شد که آیا امریکا حاضر است حاکمیت اسرائیل بر بخش اصلی فلسطین - ساحل غربی رود اردن را به رسمیت بشناسد، ترمپ پاسخ داد که تا ۴ هفته دیگر در این باره خواهد گفت. وی تأکید کرد که امریکا در دوره اول ریاست جمهوری او بیت‌المقدس را به عنوان پایتخت اسرائیل و بلندی‌های جولان را نیز به عنوان بخشی از خاک اسرائیل به رسمیت شناخته است. تنها چیزی که باقی می‌ماند یک موضوع «کوچک» است. بسیاری از تحلیلگران از این نتیجه می‌گیرند که او به احتمال زیاد با الحاق این سرزمین نیز موافقت خواهد کرد. السیسی، رئیس‌جمهور مصر نیز معتقد است که این امر منجر به اخراج فلسطینی‌ها از ساحل غربی رود اردن اشغالی هم خواهد شد.

ترمپ ایران را به جنگ بزرگ تهدید نکرد، اما قول داد که اگر تهران برنامه هسته‌ای خود را محدود نکند، شدیدترین تحریم‌ها را علیه ایران اعمال خواهد کرد، تا این که عرضه نفت به بازار جهانی از آنجا قطع شود. درک این موضوع دشوار نیست که چنین چیزی تنها در صورت محاصره شدید بحری سواحل ایران امکان‌پذیر است، که گذشته از اعلام رئیس‌جمهور امریکا مبنی بر خودداری از استفاده از نیروی نظامی علیه ایران، این کشور به خودی خود پر از وقوع عملیات نظامی در مقیاس وسیع است.

نکته قابل توجه این است که نتانیاهو به قدری از موضع ترمپ خرسند بود که از هیچ دیدگاه خاص خود دفاع نکرد و به طور مداوم رئیس‌کاخ سفید را تحسین کرد و گفت که «از نظر اسرائیل، او بهترین رئیس‌جمهور امریکا در کل تاریخ است».

در خود اسرائیل، اعضای راست افراطی ائتلاف مانند اینتامار بن‌گوبر و بتسالل سموتریچ بسیار خوشحالند و خواهان «استفاده از شاید مطلوب‌ترین لحظه در تاریخ این کشور برای طی کردن تمام راه‌ها» و خلاص شدن از شر همه مخالفان هستند. حتی اپوزیسیون هم بدون ابراز اشتیاق خاص، از آنجایی که به امکان اجرای وعده‌های اعلام شده چندان اطمینان ندارد، اما جرأت نمی‌کند ابتکار ترمپ مورد انتقاد قرار دهد. فقط بعضی از اعضای آن ایده‌های ترمپ را صرفاً «توهنات خطرناک» می‌نامند، نه بیشتر.

جهان عرب نگرانی و تعجب خود را در مورد این که ترمپ گفته چه کسی با طرح اخراج فلسطینی‌ها موافق است، پنهان نمی‌کند. هیچ‌کدام از آن‌ها چنین چیزی را قبول ندارند. از پیش معلوم است که آن‌ها خلاف ایران تحت هیچ شرایطی وارد جنگ نخواهند شد، اما بعید است که بخواهند از ترمپ در همه موارد پیروی کنند. الجزیره، پیشنهادات رهبر امریکا را کاملاً «غیرقانونی و غیراخلاقی» خواند.

او هنوز باید درک کند که خاورمیانه، کانادا و مکزیکو نیست که توانست در عرض ۲۴ ساعت آن‌ها را بشکند. زیرا، خطرات در این منطقه بسیار بیشتر و تضادها عمیق‌تر و شدیدتر است. این واقعیت که رئیس‌جمهور امریکا تقریباً تمام کارهای خود را تاکنون به زور انجام داده، ممکن است با او شوخی بی‌رحمانه‌ای داشته باشد. کاملاً واضح است که اگر آکیلا «هشیاری خود را حتی یک لحظه» از دست بدهد، همه ساکنان جنگل به او هجوم خواهند آورد. به عنوان مثال، لازار برمن، گزارشگر دیپلماتیک روزنامه تایمز اسرائیل معتقد است که «طرح ترمپ در مورد غزه اجرا خواهد شد، اما مطمئناً می‌تواند منطقه را تکان دهد».

[بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۱۹ بهمن-دلو ۱۴۰۳